

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/117/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3822010548
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3822010548.5

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov JUDr. Miroslavy Šibíkovej a Mgr. Martina Vozára, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C. D. D. E. XXX, C. F., na slobode, trestne stíhaného pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 3 písm. a), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona číslo účinného od 15.03.2024, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. apríla 2026, prejednal odvolanie obžalovaného A. B. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 15.07.2025, sp. zn. 1T/95/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 15. júla 2025, sp. zn. 1T/95/2022, bol obžalovaný A. B. uznaný vinným pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods.1, ods. 3 písm. a), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona účinného od 15.03.2024 (ďalej len „Tr. zák.“), na tom skutkovom základe, že

„1) počas vzájomnej komunikácie s poškodeným G. H. prebiehajúcej v mesiacoch júl a august 2020 z miesta jeho bydliska v okrese Prievidza, ako aj z iných miest, na ktorých sa v tom čase zdržiaval, pod príslubom zakúpenia osobného motorové vozidla značky Volkswagen Touran, rok výroby 2018 a jeho dovozu zo zahraničia od neho vylákal ako zálohu finančné prostriedky vo výške 10.000 eur, ktoré mu tento zaslal dňa 22.07.2020 a následne potom, čo poškodenému uviedol, že vozidlo je zakúpené si od neho vyžiadal ďalších 4.500 eur na doplatenie kúpnej ceny, dovoz a prihlásenie vozidla, ktoré mu poškodený zaslal dňa 06.08.2020, pričom obe platby vykonal z účtu patriaceho jeho priateľke I. J. na účet vedený v K. K. IBAN K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom obžalovaný takto konal s vedomím, že poškodenému zakúpenie tohto vozidla nezabezpečí a poskytnuté finančné prostriedky použije pre vlastnú potrebu, kde následne aj napriek opakovaným výzvam a naliehaniam poškodeného sľúbený tovar nedodal a ani na tento účel mu poskytnuté finančné prostriedky nevrátil, čím spôsobil poškodenému G. H. škodu v celkovej výške 14.500 eur,

2) počas vzájomnej komunikácie s poškodeným F. L. prebiehajúcej v mesiaci september 2020 z miesta jeho bydliska v okrese Prievidza, ako aj z iných miest, na ktorých sa v tom čase zdržiaval, pod príslubom zakúpenia osobného motorové vozidla značky Volvo XC60, rok výroby 2018, VIN: M. a jeho dovozu zo zahraničia od neho postupne vylákal ako zálohu finančné prostriedky vo výške 20.000 eur, ktoré mu tento zaslal na účet vedený v K. K. IBAN K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v dvoch splátkach a to dňa 30.09.2020 vo výške 10.000 eur a dňa 01.10.2020 vo výške 10.000 eur, kde následne aj napriek opakovaným výzvam a naliehaniam poškodeného mu sľúbený tovar nedodal, pričom od neho pod príslubom, že mu namiesto tohto vozidla dovezie iné osobné motorové vozidlo značky Audi Q7, rok výroby 2018, neupresneného VIN, vylákal ďalšie finančné prostriedky vo výške 7.000 eur, ktoré mu poškodený zaslal na účet vedený v K. K. IBAN

K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v dvoch splátkach a to dňa 12.02.2021 vo výške 5.000 eur a dňa 17.02.2021 vo výške 2.000 eur, pričom obžalovaný takto konal s vedomím, že poškodenému zakúpenie týchto vozidiel nezabezpečí a poskytnuté finančné prostriedky použije pre vlastnú potrebu, kde následne aj napriek opakovaným výzvam a naliehaniam poškodeného sľúbený tovar nedodal a ani na tento účel mu poskytnuté finančné prostriedky nevrátil, čím spôsobil poškodenému F. L. škodu v celkovej výške 27.000 eur,

3) počas vzájomnej komunikácie s poškodeným N. O. prebiehajúcej v mesiacoch december 2020 a január 2021 z miesta jeho bydliska v okrese Prievidza, ako aj z iných miest, na ktorých sa v tom čase zdržiaval, pod príslubom zakúpenia osobného motorové vozidla značky Volkswagen T-Roc a jeho dovozu zo zahraničia od neho postupne vylákal ako zálohu finančné prostriedky vo výške 20.000 eur, ktoré mu poškodený vložil hotovostnými vkladmi na účet vedený v K. K. IBAN K. XXXX XXXX XXXX XXXX v dvoch splátkach a to dňa 16.12.2020 vo výške 5.000 eur prostredníctvom svojej manželky K. O. a dňa 15.01.2021 vo výške 15.000 eur on sám, pričom obžalovaný takto konal s vedomím, že poškodenému zakúpenie tohto vozidla nezabezpečí a poskytnuté finančné prostriedky použije pre vlastnú potrebu, kde následne aj napriek opakovaným výzvam a naliehaniam poškodeného sľúbený tovar nedodal a ani na tento účel mu poskytnuté finančné prostriedky nevrátil, čím spôsobil poškodenému N. O. škodu v celkovej výške 20.000 eur,

4) počas vzájomnej komunikácie s poškodeným P. Q. prebiehajúcej v mesiacoch marec až október 2021 z miesta jeho bydliska v okrese Prievidza, ako aj z iných miest, na ktorých sa v tom čase zdržiaval, pod príslubom zakúpenia osobného motorového vozidla značky Audi A6 alebo Audi A7 a jeho dovozu zo zahraničia od neho postupne vylákal ako zálohu finančné prostriedky vo výške 34.500 eur, ktoré mu poškodený zaslal na účet vedený v K. K. IBAN K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX dňa 13.10.2021 vo výške 5.000 eur a na účet vedený v F. B. IBAN K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX dňa 11.03.2021 vo výške 3.000 eur, dňa 30.03.2021 vo výške 1.500 eur, dňa 30.09.2021 vo výške 20.000 eur dňa 11.10.2021 vo výške 5.000 eur, pričom obžalovaný takto konal s vedomím, že poškodenému zakúpenie tohto vozidla nezabezpečí a poskytnuté finančné prostriedky použije pre vlastnú potrebu, kde následne aj napriek opakovaným výzvam a naliehaniam poškodeného sľúbený tovar nedodal a ani na tento účel mu poskytnuté finančné prostriedky nevrátil, čím spôsobil poškodenému P. Q. škodu v celkovej výške 34.500 eur,

5) počas vzájomnej komunikácie s poškodeným R. P. prebiehajúcej v mesiaci august 2021 z miesta jeho bydliska v okrese Prievidza, ako aj z iných miest, na ktorých sa v tom čase zdržiaval, pod príslubom, že ak investuje do jeho podnikania svoje finančné prostriedky, ktoré obžalovaný následne použije na nákup motorových vozidiel v zahraničí pre tretie osoby, tak mu bude vyplácať mesačne odmenu vo výške 3 % z požičanej sumy, pričom ak poškodený požiadava o zakúpenie motorového vozidla pre seba, tak mu ho obžalovaný za tieto peniaze kúpi a ak požiadava o vrátenie jeho finančných prostriedkov, tak mu ich obžalovaný vráti do 15-tich dní od neho vylákal finančné prostriedky vo výške 15.000 eur, ktoré mu tento zaslal z účtu jeho manželky A. P. na účet vedený v F. B. IBAN K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v dvoch splátkach dňa 26.08.2021 vo výške 14.000 eur a vo výške 1.000 eur, pričom obžalovaný takto konal s vedomím, že poskytnuté finančné prostriedky vôbec nepoužije na určený účel, ale ich použije pre vlastnú potrebu, sľúbené úroky mu nevyplácal, okrem sumy 800 eur v mesiaci november 2021, ktorú mu vyplatil na opakované naliehanie poškodeného a následne až potom, čo mu poškodený uviedol, že ho v tejto veci kontaktovali z Poľcie, tak mu v priebehu mesiacov marec 2022 a apríl 2022 vrátil spolu sumu vo výške 10.200 eur, čím spôsobil R. P. škodu v celkovej výške 15.000 eur,

6) počas vzájomnej komunikácie s poškodeným N. S. prebiehajúcej v mesiacoch október až november 2021 z miesta jeho bydliska v okrese Prievidza, ako aj z iných miest, na ktorých sa v tom čase zdržiaval, pod príslubom zakúpenia osobného motorového vozidla BMW 530GT, rok výroby 2016 a jeho dovozu zo zahraničia od neho vylákal ako zálohu finančné prostriedky vo výške 23.500 eur, ktoré mu tento zaslal na účet vedený v F. B. IBAN K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX dňa 03.11.2021 v dvoch splátkach a to vo výške 10.000 eur a vo výške 13.500 eur, pričom obžalovaný takto konal s vedomím, že poškodenému zakúpenie tohto vozidla nezabezpečí a poskytnuté finančné prostriedky použije pre vlastnú potrebu, kde následne aj napriek opakovaným výzvam a naliehaniam poškodeného sľúbený tovar nedodal a ani na tento účel mu poskytnuté finančné prostriedky nevrátil, čím spôsobil poškodenému N. S. škodu v celkovej výške 23.500 eur,

7) počas vzájomnej komunikácie s poškodeným N. Q. prebiehajúcej v mesiaci január 2021 z miesta jeho bydliska v okrese Prievidza, ako aj z iných miest, na ktorých sa v tom čase zdržiaval, pod príslubom zakúpenia osobného motorového vozidla Mercedes CLA a jeho dovozu zo zahraničia od neho vylákal ako zálohu finančné prostriedky vo výške 15.000 eur, ktoré mu tento zaslal na účet vedený v K. K. IBAN K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v dvoch splátkach a to dňa 04.01.2021 vo výške 5.000 eur z účtu T. I. a dňa 05.01.2021 vo výške 10.000 eur zo svojho účtu, pričom obžalovaný takto konal s vedomím, že poškodenému zakúpenie tohto vozidla nezabezpečí a poskytnuté finančné prostriedky použije pre vlastnú potrebu, kde následne aj napriek opakovaným výzvam a naliehaniam poškodeného sľúbený tovar nedodal a ani na tento účel mu poskytnuté finančné prostriedky nevrátil, čím spôsobil poškodenému N. Q. škodu v celkovej výške 15.000 eur,

8) počas vzájomnej komunikácie s poškodeným P. G. prebiehajúcej v mesiaci december 2021 z miesta jeho bydliska v okrese Prievidza, ako aj z iných miest, na ktorých sa v tom čase zdržiaval, pod príslubom, že pokiaľ investuje do jeho podnikania tým, že mu poskytne svoje finančné prostriedky vo výške 10.000 eur, ktoré on použije na kúpu bližšie nestotožneného motorového vozidla značky Volkswagen Tiguan pre tretiu osobu, tak mu ním poskytnuté finančné prostriedky vráti spolu s odmenou vo výške 500 eur potom, čo toto vozidlo odovzdá kupcovi od neho vylákal sumu vo výške 10.000 eur, ktorú mu menovaný v hotovosti osobne odovzdal v presne nezistený deň v decembri 2021, pričom obžalovaný mu síce vyplatil sľúbenú odmenu 500 eur, avšak zapožičané finančné prostriedky mu nevrátil, ale poškodenému prisľúbil, že mu namiesto toho zabezpečí kúpu motorového vozidla Škoda Octavia, kde mu následne tvrdil, že toto vozidlo zakúpil, ale mu ešte nebolo dodané a jeho odovzdanie poškodenému stále odkladal a následne prisľúbil poškodenému, že mu zakúpi iné bližšie nekonkretizované osobné motorové vozidlo, kde za týmto účelom mu poškodený dňa 25.03.2022 zaslal sumu 9.300 eur na účet vedený v K. K. IBAN K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom obžalovaný takto konal s vedomím, že poskytnuté finančné prostriedky vôbec nepoužije na určený účel, ale ich použije pre vlastnú potrebu a že poškodenému zakúpenie žiadneho vozidla nezabezpečí a poskytnuté finančné prostriedky použije pre vlastnú potrebu, kde následne poškodenému na jeho naliehanie vrátil doposiaľ len sumu 5.300 eur a taktiež počas vzájomnej komunikácie s poškodeným P. G. prebiehajúcej v mesiaci marec 2022 z miesta jeho bydliska v okrese Prievidza, ako aj z iných miest, na ktorých sa v tom čase zdržiaval, pod príslubom, že pre jeho klientov zakúpi osobné motorové vozidlá značky Land Rover Discovery Sport, Škoda Superb a Škoda Octavia od neho vylákal finančné prostriedky vo výške 12.419 eur určené na kúpu vozidla značky Land Rover Discovery Sport, ktoré mu menovaný zaslal dňa 11.03.2022 finančné prostriedky vo výške 11.000 eur určené na kúpu vozidla značky Škoda Superb, ktoré mu menovaný zaslal dňa 18.03.2022 a finančné prostriedky vo výške 11.350 eur určené na kúpu vozidla značky Škoda Octavia, ktoré mu menovaný zaslal dňa 28.03.2022, pričom všetky tieto finančné prostriedky zaslal poškodený na účet IBAN K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom obžalovaný takto konal s vedomím, že poškodenému zakúpenie týchto vozidiel nezabezpečí a poskytnuté finančné prostriedky použije pre vlastnú potrebu, kde následne sľúbený tovar nedodal a ani na tento účel mu poskytnuté finančné prostriedky nevrátil, čím spôsobil poškodenému P. G. škodu spolu v celkovej výške 54.069 eur,

9) počas vzájomnej komunikácie s poškodeným P. B. prebiehajúcej v mesiaci január 2022 z miesta jeho bydliska v okrese Prievidza, ako aj z iných miest, na ktorých sa v tom čase zdržiaval, pod príslubom zakúpenia osobného motorového vozidla Audi A4 Avant a jeho dovozu zo zahraničia od neho vylákal ako zálohu finančné prostriedky vo výške 18.000 eur, ktoré mu menovaný osobne odovzdal v hotovosti dňa 20.01.2022 pri podpise kúpno-predajnej zmluvy, na základe ktorej sa obžalovaný ako predávajúci zaviazal odovzdať poškodenému ako kupujúcemu predmetné vozidlo do 30-tich dní od podpísania zmluvy a zaplataenia dohodnutej ceny, pričom obžalovaný takto konal s vedomím, že poškodenému zakúpenie tohto vozidla nezabezpečí a poskytnuté finančné prostriedky použije pre vlastnú potrebu, kde následne aj napriek opakovaným výzvam a naliehaniam poškodeného sľúbený tovar nedodal a ani na tento účel mu poskytnuté finančné prostriedky nevrátil, čím spôsobil poškodenému P. B. škodu vo výške 18.000 eur,

10) počas vzájomnej komunikácie s poškodeným P. O. prebiehajúcej v mesiaci február 2022 z miesta jeho bydliska v okrese Prievidza, ako aj z iných miest, na ktorých sa v tom čase zdržiaval, pod príslubom zakúpenia osobného motorového vozidla Audi A4 Avant a jeho dovozu zo zahraničia od neho vylákal ako zálohu finančné prostriedky vo výške 13.000 eur, ktoré mu menovaný osobne odovzdal v hotovosti dňa 28.02.2022 pri podpise kúpno-predajnej zmluvy, na základe ktorej sa obžalovaný ako predávajúci zaviazal odovzdať poškodenému ako kupujúcemu predmetné vozidlo

do 31.03.2022 alebo mu vrátiť peniaze, ak nedodrží stanovený termín, pričom obžalovaný takto konal s vedomím, že poškodenému zakúpenie tohto vozidla nezabezpečí a poskytnuté finančné prostriedky použije pre vlastnú potrebu, kde následne aj napriek opakovaným výzvam a naliehaniam poškodeného sľúbený tovar nedodal a ani na tento účel mu poskytnuté finančné prostriedky nevrátil, čím spôsobil poškodenému P. O. škodu vo výške 13.000 eur,

11) počas vzájomnej komunikácie s poškodeným O. U. prebiehajúcej v mesiaci máj 2022 z miesta jeho bydliska v okrese Prievidza, ako aj z iných miest, na ktorých sa v tom čase zdržiaval, pod príslubom zakúpenia osobného motorového vozidla značky Audi Q5 2.0L a jeho dovozu zo zahraničia od neho vylákal ako zálohu finančné prostriedky vo výške 16.000 eur, ktoré mu tento zaslal dňa 09.05.2022 na účet vedený v S. B. IBAN K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom obžalovaný takto konal s vedomím, že poškodenému zakúpenie tohto vozidla nezabezpečí a poskytnuté finančné prostriedky použije pre vlastnú potrebu, kde následne aj napriek opakovaným výzvam a naliehaniam poškodeného sľúbený tovar nedodal a ani na tento účel mu poskytnuté finančné prostriedky nevrátil, čím spôsobil poškodenému O. U. škodu vo výške 16.000 eur,

12) počas vzájomnej komunikácie s poškodeným F. K. prebiehajúcej v mesiaci august 2021 z miesta jeho bydliska v okrese Prievidza, ako aj z iných miest, na ktorých sa v tom čase zdržiaval, pod príslubom, že ak investuje do jeho podnikania svoje finančné prostriedky, ktoré obžalovaný následne použije na nákup motorových vozidiel v zahraničí pre tretie osoby, tak mu bude vyplácať mesačne odmenu vo výške 150 až 200 eur od septembra 2021, pričom ak poškodený požiada o vrátenie jeho finančných prostriedkov, tak mu ich obžalovaný vráti, vylákal od neho finančné prostriedky vo výške 3.000 eur, ktoré mu menovaný poskytol dňa 18.08.2021 v dvoch splátkach, keď mu najskôr v hotovosti osobne odovzdal v Meste Partizánske sumu vo výške 2.850 eur a následne mu poslal na účet vedený v K. K. IBAN K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX sumu vo výške 150 eur, pričom obžalovaný takto konal s vedomím, že poskytnuté finančné prostriedky vôbec nepoužije na určený účel, ale ich použije pre vlastnú potrebu, kde následne aj napriek opakovaným výzvam a naliehaniam poškodeného mu tieto nevrátil, čím spôsobil poškodenému F. K. škodu v celkovej výške 3.000 eur,

13) počas vzájomnej komunikácie s poškodeným P. I. prebiehajúcej v mesiaci august 2021 z miesta jeho bydliska v okrese Prievidza, ako aj z iných miest, na ktorých sa v tom čase zdržiaval, prezentujúc sa voči nemu ako zámožný človek, vlastníaci dom, autá a peniaze na účtoch od neho pod príslubom, že ak investuje do jeho podnikania svoje finančné prostriedky, ktoré obžalovaný následne použije na nákup motorových vozidiel v zahraničí pre tretie osoby, tak mu bude vyplácať mesačne odmenu vo výške 10 % z požičanej sumy, pričom ak poškodený požiada o vrátenie jeho finančných prostriedkov, tak mu ich obžalovaný vráti, vylákal od neho finančné prostriedky vo výške 15.000 eur, ktoré mu menovaný vložil na účet vedený v K. K. IBAN K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX a to dňa 24.08.2021 v dvoch bezhotovostných vkladoch vo výške 9.900 eur a 5.100 eur, o čom spolu dňa 24.08.2021 spísali Zmluvu o pôžičke (investícii) na vozidlá zo zahraničia, pričom následne poškodenému dňa 14.11.2021 v hotovosti odovzdal len sumu 1.500 eur za tri mesiace a následne počas vzájomnej komunikácie prebiehajúcej v mesiaci november 2021 z miesta jeho bydliska v okrese Prievidza, ako aj z iných miest, na ktorých sa v tom čase zdržiaval, pod príslubom zakúpenia osobného motorového vozidla značky Ford Mondeo Combi a jeho dovozu zo zahraničia vylákal od neho ako zálohu finančné prostriedky vo výške 5.000 eur, ktoré mu menovaný v hotovosti osobne odovzdal dňa 25.11.2021, následne na čo poškodeného uviedol do omylu, že toto vozidlo síce vydražil a kúpil, avšak medzitým naň našiel iného kupca, ktorému by ho chcel predať a presvedčil poškodeného, aby s tým súhlasil, že mu za to dá 1.000 eur a následne pod rôznymi zámienkami sľúbené vozidlo poškodenému nedodal, ale v mesiaci február 2022 ho opätovne požiadal o požičanie finančných prostriedkov, ktoré mali byť určené na kúpu presne neurčeného motorového vozidla značky BMW X5 pre tretiu osobu, pričom mu tvrdil, že toto auto už vydražil, ale chýba mu zvyšok kúpnej ceny a zároveň prisľúbil poškodenému ako odmenu sumu 2.000 eur s príslubom, že ak mu peniaze nevráti do konca februára 2022, tak má nárok na jeho auto Audi Q7, o čom spísali aj kúpnu zmluvu, čo poškodeného presvedčilo a poslal mu na účet vedený v K. K. IBAN: K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX dňa 16.02.2022 sumu vo výške 2.000 eur a dňa 17.02.2022 sumu vo výške 3.000 eur a taktiež mu dňa 17.02.2022 v hotovosti osobne odovzdal sumu vo výške 5.000 eur, pričom obžalovaný takto konal s vedomím, že poskytnuté finančné prostriedky vôbec nepoužije na určený účel, ale ich použije pre vlastnú potrebu a taktiež že poškodenému zakúpenie sľúbeného vozidla nezabezpečí a poskytnuté finančné prostriedky použije pre vlastnú potrebu, kde následne aj napriek opakovaným výzvam a naliehaniam poškodeného sľúbený tovar nedodal a ani na tento účel

mu poskytnuté finančné prostriedky nevrátil, čím spôsobil poškodenému P. I. škodu v celkovej výške 30.000 eur,

14) počas vzájomnej komunikácie s poškodeným P. P. prebiehajúcej v mesiacoch august a september 2021 z miesta jeho bydliska v okrese Previdza, ako aj z iných miest, na ktorých sa v tom čase zdržiaval, prezentujúc sa voči nemu ako človek, ktorý nemá problém s peniazmi, pod príslubom, že ak investuje do jeho podnikania svoje finančné prostriedky, ktoré obžalovaný následne použije na nákup motorových vozidiel v zahraničí pre tretie osoby, tak mu bude vyplácať odmenu vo výške 250 eur za každé kúpené a dovezené motorové vozidlo, pričom ak poškodený požiadava o vrátenie jeho finančných prostriedkov, tak mu ich obžalovaný vráti, vylákal od neho finančné prostriedky vo výške 4.000 eur, ktoré mu menovaný v hotovosti osobne odovzdal v presne nezistený deň v mesiaci september 2021, pričom obžalovaný takto konal s vedomím, že poskytnuté finančné prostriedky vôbec nepoužije na určený účel, ale ich použije pre vlastnú potrebu, kde síce obžalovaný v presne nezistený deň v mesiaci november 2021 v hotovosti osobne odovzdal poškodenému sumu vo výške 250 eur a taktiež mu dňa 22.02.2022 z účtu vedeného v K. K. IBAN K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX poslal sumu vo výške 400 eur, avšak tieto nepochádzali z dohodnutého zhodnotenia investovaných prostriedkov kúpou motorového vozidla, ale pochádzali z iných zdrojov obžalovaného, pričom napriek opakovaným výzvam a naliehaniam poškodeného od marca 2022 mu zapožičané finančné prostriedky nevrátil, čím spôsobil poškodenému P. P. škodu vo výške 4.000 eur,

15) počas vzájomnej komunikácie s poškodeným R. J. prebiehajúcej v mesiacoch január a február 2022 z miesta jeho bydliska v okrese Previdza, ako aj z iných miest, na ktorých sa v tom čase zdržiaval, tento požiadaval o požičanie finančných prostriedkov, ktoré následne použije na nákup motorového vozidla v zahraničí pre tretiu osobu s príslubom, že mu tieto vráti do troch týždňov, v dôsledku čoho mu poškodený dňa 09.02.2022 zaslal podľa pokynov obžalovaného sumu vo výške 5.000 eur na účet patriaci jeho bratovi L. B. vedený v S. B. IBAN K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom tieto mu obžalovaný v určenom termíne nevrátil, ale požiadaval ho o ďalšiu pôžičku vo výške 12.500 eur, za ktoré mal zakúpiť osobného motorového vozidla značky BMW X5 pre tretiu osobu s príslubom, že mu vráti všetkých 17.500 eur do 30 dní a navyše mu ako odmenu dá 1.500 eur, s čím poškodený súhlasil a dňa 04.03.2022 zaslal podľa pokynov obžalovaného sumu vo výške 12.500 eur na účet patriaci jeho bratovi L. B. vedený v S. B. IBAN K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pričom obžalovaný takto konal s vedomím, že poskytnuté finančné prostriedky vôbec nepoužije na určený účel, ale ich použije pre vlastnú potrebu, kde následne aj napriek opakovaným výzvam a naliehaniam poškodeného mu tieto pod rôznymi výhovorkami nevrátil, čím spôsobil poškodenému R. J. škodu v celkovej výške 17.500 eur,

kde vyššie uvedeným konaním spôsobil menovaným poškodeným škodu spolu v celkovej výške 305.069 eur.“

Za to bol okresným súdom odsúdený podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 a § 51 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky, s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou v trvaní 4 (štyri) roky. Obžalovanému bol zároveň uložený peňažný trest vo výške 20.000 (dvadsaťtisíc) eur a náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky. Obžalovaný bol zaviazaný na povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe poškodeným G. H., F. L., N. O., P. Q., R. P., N. S., N. Q., P. O., O. U., P. I., P. P. a R. J. škodu podľa svojich možností a schopností, a to konkrétne: G. H. škodu vo výške 14.500 eur, F. L. škodu vo výške 27.000 eur, N. O. škodu vo výške 20.000 eur, P. Q. škodu vo výške 34.500 eur, R. P. škodu vo výške 6.000 eur, N. S. škodu vo výške 23.500 eur, P. P. škodu vo výške 4.000 eur, N. Q. škodu vo výške 15.000 eur, P. O. škodu vo výške 13.000 eur, O. U. škodu vo výške 16.000 eur, P. I. škodu vo výške 30.000 eur, R. J. škodu vo výške 17.500 eur.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný podal proti nemu v zákonnej lehote odvolanie v celom rozsahu (čo do výroku o jeho vine ako aj o treste). Prokurátor v zákonnej lehote odvolanie nepodal.

Obžalovaný svoje odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajoba v dôvodoch odvolania uviedla nasledovné (citácie):

„I. Rozsudkom Okresného súdu Previdza zo dňa 15.7.2025 pod sp. zn. T/95/2022 (ďalej len „Rozsudok“), som bol ako Obžalovaný uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1,

ods. 3 písm. a) a c) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 138 písm. j), Trestného zákona za čo som bol odsúdený:

- Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, § 51 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody s probačným dohľadom v trvaní 3 (tri) roky.

- Podľa § 49 ods. 1 Trestného zákona, § 51 ods. 2 Trestného zákona sa výkon uloženého trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 4 (štyri) roky.

- Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona mi súd uložil peňažný trest vo výške 20.000 (dvadsaťtisíc) eur.

- Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona mi pre prípad zmarenia uloženého peňažného trestu stanovil náhrady trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

- Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona mi súd uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe poškodeným G. H., F. L., N. O., P. Q., R. P., N. S., N. Q., P. O., O. U., P. I., P. P. a R. J. škodu podľa svojich možností a schopností.

- Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku som povinný uhradiť poškodeným škodu vo výške určenú súdom.

Dňa 30.7.2025 som prostredníctvom svojho obhajcu podal v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote proti uvedenému Rozsudku v zmysle § 306 ods. 1 a nasl. zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) odvolanie, a to v celom rozsahu t. j. proti výroku o vine a výroku o treste.

Týmto podávam prostredníctvom obhajcu odôvodnenie podaného odvolania voči napádanému rozsudku.

II.

Úvodom považujem napádaný rozsudok za nezákonný, nepresvedčivý a neodôvodnený. Podľa nálezu Ústavného súdu ČR, sp. zn. III. ÚS 463/2000 z 30.11.2000: „Ústavní soud opakovaně zdůrazňuje (tak i ve svém rozh. III. ÚS 464/99), že k hlavním zásadám trestního řízení patří zásada volného hodnocení důkazu (§ 2 odst. 6 tr.r.), jejíž respektování musí obsahovat základní principy tohoto pojmu. Těmi jsou hodnocení důkazu podle svého vnitřního přesvědčení, které musí být založeno na pečlivém uvážení všech okolností případu, a to jednotlivě i v jejich souhrnu. Tato zásada však není a nesmí být projevem libovůle resp. svévole orgánu činných v trestním řízení. Jedním ze základních principů trestního řízení je nutnost důkazní postup pečlivě a úplně popsat a také logicky a přesvědčivě odůvodnit. Uvedený požadavek zákonodárce vtělil do soustavy nároku kladených na odůvodnění rozsudku (§ 125 tr.r.) a stejně tak usnesení, které pojednává o meritu věci (§ 134 tr.r.). Je tedy nepřipustné, aby odůvodnění rozhodnutí, která musí respektovat označená kritéria, byla založena na zjevně nesprávně založených skutkových zjištěních. Taková rozhodnutí (jejich odůvodnění či naopak absence zdůvodnění tam kde rozhodné skutečnosti prostě odůvodněny být musí) nesou stopy libovůle, a protože nejsou adhezní ke zcela určité zjištěnému skutkovému ději, jde o rozhodnutí, která nerespektují trestní řád jako základní procesní trestněprávní předpis. V konečném důsledku se takové rozhodnutí posouvá i do polohy protiústavní, zejména z hlediska nároku člověka, který je trestně stíhán na to, aby se mu dostalo spravedlivého posouzení jeho věci. Spolehlivé zjištění skutkového stavu, právní závěry z něj odpovědné a přiléhavé vyvozené, jakož i vyjádření těchto skutečností v příslušných rozhodnutích a jejich odůvodnění, jsou z naznačených hledisek spravedlivého procesu (posouzení věci) nezbytnou nutností.“
Súd po vykonanom dokazovaní vzhliadol spáchanie skutkov a naplnenie subjektívnej stránky trestného činu podľa § 221 ods. 1 ods. 3 Trestného zákona na základe výsluchov svedkov. Pričom ich vplyvom na ich rozhodnutie, že zveria finančné prostriedky mojej osobe na investovanie a kúpu motorových vozidiel, malo byť moje vystupovanie ako bohatého človeka, ktorý často mení drahé autá a cestuje na luxusné dovolenky. Podľa súdu v napádanom rozsudku som sa mal týmto štýlom života prezentovať na internete a na svojich profiloch ako aj v bežnom živote. Ďalej súd k výroku o vine dospel na základe toho, že som mal poskytnuté finančné prostriedky využiť na svoj prospech a svoje potreby, pričom ostatné výbery veľkého obsahu finančných prostriedkov v hotovosti ďalej neskúmal. Záverom súd moju vinu vzhliadol v tom, že som získaval finančné prostriedky od iných osôb hoci som mal dlžobu u P. F. F., ktorému som poskytol motorové vozidlo Audi RS7 v rámci zádržného práva pri výkone exekúcie.

Úvahy súdu považujem iba v rovine domnienok, nakoľko motorové vozidlo Audi RS7 som dobrovoľne svojmu dlžníkovi vydal za účelom poskytnutia zabezpečenia v prípade ak by som jeho pohľadávku nesplnil ani v exekučnom konaní. Takéto konania mi však nemožno dávať na ľarchu, keďže svoj záväzok som v rámci exekúcie splnil a motorové vozidlo Audi RS7 mi bolo vrátené. Ďalej možno vyvodit' logický záver o tom, že motorové vozidlo AUDI RS7 som mohol kedykoľvek predat' a z predaja motorové vozidla som mohol na požiadanie mojím dlžníkom vrátiť peniaze, ktoré boli pôžičkami. Je preto nelogické

tvrdenie súdu o tom, že som nemal finančné prostriedky na vrátenie dlhov skorším veriteľom a musel som si vždy zabezpečiť iné finančné prostriedky od novších veriteľov.

Súdom uvedené závery o tom, že som nikdy nepoprel prijatie hotovosti od údajných poškodených považujem za nepravdivé, nakoľko od počiatku popieram spáchanie skutku a pri svojom výsluchu som poprel prijatie finančných prostriedkov od poškodených v hotovosti. Naopak, všetci údajní poškodení nepreukázali, že by mi v hotovosti finančné prostriedky poskytli a nikdy súdu neuviedli podstatné skutočnosti o tom, že som im niekoľkokrát poskytol vrátenie ich investovaných alebo zverených prostriedkov na kúpu motorového vozidla späť v hotovosti. Nie je preto pravdou, že by som nikdy nepoprel poskytnutie finančné prostriedkov v hotovosti od údajných poškodených. Poškodení mi vždy, poskytli ich finančné prostriedky na kúpu motorových vozidiel alebo investovanie prostredníctvom bezhotovostného prevodu.

Z vykonaného dokazovania nikdy nebolo preukázané, že by som mal vytvorenú pyramídovú schému, kde by som starších veriteľov vyplácal z prostriedkov získaných od novších údajných poškodených.

Od môjho zadržania až po vyhlásenie rozsudku považujem za nesporné, že súd ako ani prokuratúra v obžalobe, nikdy nepreukázala subjektívnu stránku trestného činu podvodu, t. j., že by som mal akýkoľvek úmysel využiť alebo uviesť údajných poškodených do omylu za účelom vylákania finančných prostriedkov od nich. Súd sa však v rámci dokazovania stotožnil iba s výpoveďami svedkov, pričom niektorí uviedli, že som ich mal osloviť ja na spoluprácu. Takéto tvrdenie svedkov a odôvodnenia súdu je nepravé, keďže nikdy som žiadnu osobu neoslovil za účelom poskytnutia mi finančných prostriedkov za akýmkoľvek účelom. Vždy to boli údajní poškodení, ktorí ma oslovili priamo alebo na odporúčenie mojich blízkych osôb alebo kamarátov.

Súd v rozsudku postupoval a vyvodzoval nesprávny záver ohľadne vrátenia finančných prostriedkov mojou osobou údajným poškodeným. Vrátenie finančných prostriedkov súd v napádanom rozsudku považuje za údajnú úhradu sľúbených úrokov a sčasti za vrátenie častí pôžičky. Pričom následne konštatuje, že ide iba o dodatočnú náhradu škody a aj to pod tlakom okolností. Takýto úsudok súdu je nesprávny a ničím nepodložený. Uvedené žiadnym spôsobom nevyplýva z vykonaných dokazovania a závery súdu sú postavené iba na domnienkach. Som presvedčený o tom, že súd mal skúmať, či ide o zaplatenie úrokov alebo časti pôžičiek mojou osobou údajným poškodeným a to v prvom rade za účelom zistenia či nejde o občiansko, resp. obchodno-závazkový vzťah a v druhom rade za účelom presného výpočtu rozsahu „údajnej“ škody poškodených. Ak súd dospel k záveru, že som „údajným poškodeným“ vyplácal úroky a vracal pôžičky ešte pred mojím zadržaním, tak nikdy nemôže dospieť k záveru, že som spáchal trestný čin podvodu. Keďže došlo k platnému uzavretiu zmlúv o pôžičke a dohôd o investovaní alebo kúpe motorových vozidiel.

Z odôvodnenia napádaného rozsudku, konkrétne na strane 19 posledný odstavec vyplýva, že súd sám konštatoval, že som vrátením peňazí uhradil sľúbené úroky a pôžičky „údajným poškodeným“, ktoré v žiadnom prípade nemožno považovať za poskytovanie dodatočnej náhrady škody za spáchanie trestného činu podvodu. Súd tak v napádanom rozsudku úhradu úrokov a vrátenie pôžičky (v rámci občianskeho-závazkového vzťahu) spája s akousi dodatočnou náhradou škody „údajným poškodeným“. Tento záver súdu je nesprávny a vzhľadom na takýto úsudok/záver súdu musí byť napádaný rozsudok zrušený ako nezákonný, nejednoznačný a nepresvedčivý.

Nestotožňujem sa s tvrdením súdu o tom, že na vrátenie prostriedkov údajným poškodeným som použil finančné prostriedky, ktoré som získal od ďalších poškodených, nakoľko z výpisov z účtov tieto skutočnosti nevyplývajú a súd svoj záver o uvedenom žiadnym spôsobom ani dôkazom nepodložil. Z dokazovania taktiež nemožno dospieť k záveru, že moje konanie by malo vykazovať znaky dlhodobosti, premyslenosti a cieleného uvádzania poškodených do omylu za účelom vylákania finančných prostriedkov pre svoju osobu potrebu. Resp. že by som si vytvoril akúkoľvek pyramídovú schému (ktorú popieram) kde by som vyplácal starším veriteľom finančné prostriedky získané od novších veriteľov. Ak by aj uvedené bolo pravdivé, takéto konanie nie je trestné a je v bežnom živote dané a dovolené. S. R. že osoba, resp. podnikateľ môže uhrádzať staršie záväzky finančnými prostriedkami získanými od novších veriteľov.

Súd ďalej dospel k nesprávnym zisteniam, že som sa po prijatí finančných prostriedkov od údajných poškodených nepokúšal získať pre „údajných poškodených“ motorové vozidlo, ktoré si vymienili, resp. som im ponúkol. Z komunikácie medzi mnou a údajnými poškodenými je zrejmé, že som vyhľadával tie najlepšie ponuky motorových vozidiel, ktoré boli v dražbe a tieto ponuky som „údajným poškodeným“ zasielal na schválenie, resp. rozmyslenie, či k takejto dražbe pristúpiť. Nikdy som však týmto osobám negarantoval, že sa mi na 100% podarí tieto autá vydražiť za sumu, ktorú mi poslali. Už v rámci súdneho konania som súdu preukázal, tak ako aj niektorí zo svedkov, ktorí sa tejto činnosti venujú, že nie je možné za minimálnu sumu, ktorú údajní poškodení poskytli vydražiť motorové vozidlo rok výroby 2019

až 2025. Z uvedeným boli tieto osoby uzrozumené a aj preto som od týchto osôb nasledovne žiadal väčší obnos finančných prostriedkov, keďže som nemal záujem uhradiť vydražené vozidlo pre tieto osoby zo svojich finančných prostriedkov. Ak by som tak urobil, a táto osoba by mi túto sumu, za ktorú by som auto vydražil nezaplatila, ostalo by mi auto a musel by som ho predať niekomu inému a to z ťažkosťami a rizikom, že nebudem mať svoje finančné prostriedky na úhradu základných potrieb, keďže tieto autá sa nepredávajú rýchlo a nie je naň každý deň záujemca.

Ďalej nie je pravdou, že by som niektorých z „údajných poškodených“ zavádzal a klamal im ohľadom zabezpečenia a kúpy motorového vozidla, resp. ich investovania keďže viacero svedkov potvrdilo, že som motorové vozidlá dražil predával a dodával osobám, ktoré ma oslovili. Predsa aj svedkovia v trestnej veci potvrdili, že so mnou dražbu motorových vozidiel vykonávali a že som pre iné a aj osoby „údajne poškodené“ motorové vozidlá predtým zabezpečil.

Tvrdenie súdu o tom, že som „údajných poškodených“ klamal a zavádzal, a už v čase keď som ich mal údajne uvádzať do omylu a inkasovať od nich peniaze som mal vedieť, že im sľúbené motorové vozidlá nezabezpečím, resp. že zapožičané peniaze neinvestujem sú ničím nepreukázané tvrdenia a domnienky súdu, ktoré neodrážajú realitu a nie sú preukázateľné. Opakovane som súdu vysvetlil, že požičané peniaze som investoval, súd zároveň zistil že som vydražil motorové vozidlá, ktoré neboli určené pre poškodených čím mal nadobudnúť presvedčenie o tom, že investované peniaze som použil na vopred vymienený účel, resp. na účel, ktorý som si sám stanovil ak na tom „údajní poškodení“ netrvali. Tieto autá som vydražil za investované peniaze a ako už v napádanom rozsudku sám súd uviedol, za speňaženie týchto vozidiel som „údajným poškodeným“ zaplatil dohodnuté úroky, výnos a časť istiny, ktorú odo mňa následne požadovali. Súdu ako aj údajným poškodeným som vysvetlil, že toto investovanie finančných prostriedkov je dlhodobý proces vzhľadom na dražbu a následný predaj vozidiel, pričom ak niekto chcel určitú značku motorového vozidla tak som mu zaslal ponuky a po schválení pristúpil k dražbe, ktorá nemusela byť vždy úspešná.

Ďalej sa nestotožňujem so záverom súdu, že by som mal akýmkoľvek podvodným konaním zapríčiniť škodu vo výške 305.069 Eur, nakoľko viacero „z údajných poškodených“ tento obchod doposiaľ nepovažujú za skončený. Tieto osoby nepovažuje moje konanie za podvod ani ako konanie, ktoré by malo znaky protiprávneho konania. Taktiež v tomto smere uvádzam, že viacero osôb si v rámci výsluchu pred súdom neuplatnili škodu voči mojej osobe. Viacero osôb moju osobu dobre poznajú a vedia, že s dražbou motorových vozidiel som mal skúsenosti. Taktiež svedkovia potvrdili, že so mnou dražby motorových vozidiel vykonávali a že ďalším svedkom a poškodeným som už viaceré motorové vozidlá z dražby dodal.

III.

Rozsudok ďalej považujem za nezákonný z toho dôvodu, ktorý už viackrát Okresnému súdu Prievidza vytkol a naznačil Krajský súd v Trenčíne a to napr. v uznesení zo dňa 18.8.2022 sp. zn. 3Tpo/40/2022, ktorý na strane 11 uznesenia konštatoval, že z obsahu súdneho spisu nevyplýva, že by voči „údajným poškodeným“ O. U. a P. P. OČTK ako aj obžaloba produkovali také dôkazy, ktoré by preukazovali dôvodnosť podozrenia, že by som sa voči nim mal dopustiť trestnej činnosti.

Taktiež voči „údajnému poškodenému“ P. Q. aj s poukazom na jeho výpoveď, dôkazy týkajúce sa našej spoločnej komunikácie a právoplatnému civilného súdneho konania voči môjmu bratovi (k nároku, ktorý si uplatňuje aj v tomto trestnom konaní) Krajský súd v Trenčíne dospel k záveru, že výpoveďou P. Q. neboli preukázané skutočnosti zakladajúce ani podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu mojou osobou. Samotný P. Q. potvrdil, že som pre neho zabezpečil viaceré motorové vozidlá, ktorých predaj sa však neuskutočnil z dôvodu, pre ktoré nenesiem zodpovednosť.

K P. P. J. súd v Trenčíne konštatoval, že samotný svedok „údajne poškodený“ jednoznačne vypovedal, že sa so mnou dohodol a uzatvoril obchod o kúpe motorové vozidla, z dôvodu ktorého mi odovzdal 15.000 Eur a táto výpoveď nenasvedčuje dôvodnosti obvinenia mojej osoby zo spáchania stíhaného skutku.

Nad rámec však uvádzam, že celé trestné stíhanie je vykonávané orgánmi činnými v trestnom konaní, keďže prvotne šlo o realizačný návrh príslušníkov PZ, ktorí najskôr žiadali „údajných poškodených“ o podanie trestného oznámenia a následne ak jedného z nich presvedčili, tak kontaktovali ostatné osoby uvedené v trestnom oznámení, resp. o ktorých sa dozvedeli, že mi finančné prostriedky poskytli. Z vykonaného dokazovania ako aj z čítania prepisov správ z Messengeru medzi mnou a P. Q. je zrejmé, že orgány činné v trestnom konaní presvedčali „údajných poškodených“ a aj jeho k tomu aby išli na políciu vypovedať v môj neprospech, tak ako im oni uviedli aby mohli vzniesť voči mojej osobe obvinenie a následne ma zadržať a vziať do väzby. Obvineniu a vydaniu napádaného Rozsudku predchádzalo nátlakové a sústavné konanie príslušníkov PZ, za účelom privedenia trestnej zodpovednosti voči mojej osobe, ktoré sa nezakladá na pravde. Je nesporné,

že príslušníci PZ pred vznesením obvinenia mojej osobe kontaktovali údajných poškodených tak, aby šli voči mojej osobe vypovedať nepravdivé informácie (s ktorými sa aj súd stotožnil bez ich overenia a odloženia iným dôkazom) ak „chcú ešte vidieť svoje peniaze späť.“

K vydaniu napádanému Rozsudku predchádzalo aj nezákonné konanie a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní, nakoľko OČTK v rámci výkonu domovej prehliadky a následne počas väzby mojej osoby (kde ma viac krát navštívili) sa ma dopytovali kde ukrývam drogy, komu ich predávam, z kadiaľ si ich zadovažujem a nech príslušníkom PZ pod príslubom benefitov poviem o skupinách venujúcim sa drogám v okrese Prievidza. Takéto praktiky OČTK považujem za účelové a nezákonné, keďže som nikdy drogy v rukách nemal, neužíval a nepredával, pričom o žiadnych skupinách venujúcim sa drogám nemám vedomosť.

Súd zároveň odôvodnil uznanie viny mojej osoby zo spáchania skutkov stroho na % strany č. 21 napádaného rozsudku, pričom vykonané dokazovanie nenasvedčuje tomu, že by som sa mal týchto skutkov dopustiť a že sa skutky reálne stali. Nemožno sa stotožniť ani so záverom súdu v napádanom rozsudku v tom, že by vzhľadom na subjektívnu stránku trestného činu podvodu u mojej osoby tým, že som mal u poškodených vytvoriť charizmu dôveryhodnej osoby a takýmto spôsobom od poškodených vylákať finančné prostriedky. Zároveň nie je pravdivé to, že by som nezriadil dražobný účet v spoločnosti Adesa, keďže opak vyplýva z odpovedi tejto spoločnosti. Takéto uznanie viny a vzhľadnutie úmyselného konania považujem za nedostatočne odôvodnené pričom sa súd dostatočne nevysporiadal s vykonanými dôkazmi. V niektorých prípadoch iba odkázal, že listinné dôkazy sú obsahom spisu, pričom sa im ďalej vôbec nevenoval. Súd v napádanom rozsudku ani neuviedol, ktoré dôkazy považuje za relevantné, ktoré za irelevantné a prečo. Ďalej neuviedol, ktorému dôkazu prikladá akú váhu. Za podstatné však považujem najmä to, že súd počas celého súdneho konania ako aj v rámci prípravného konania porušil viacero procesných ustanovení Trestného poriadku, pričom mu odvolací súd viac krát toto pochybenie naznačil a vytkol. Je zrejmé, že súd vydávajúci napádaný rozsudok konal zaujato voči mojej osobe a snažil sa čo najdlhšie moju osobu ponechať vo väzbe.

O uvedenom svedčí aj nerozhodovanie prvoinštančného súdu o mojom ústne podanom návrhu na prepustenie z väzby. Pričom následne, keď ma Krajský súd v Trenčíne prepustil z väzby, prvoinštančný súd aj naďalej konštatoval, že si nie je vedomí porušenia a riadneho zachytenia podaného ústneho návrhu na prepustenie z väzby. Pričom uvedené proinštančnému súdu prízvukoval vo svojom uznesení viac krát aj Krajský súd v Trenčíne. Je nepochybné, že prvoinštančný súd postupoval niekoľkokrát procesne nesprávne, čím ponechal moju osobu vo väzbe a nepostupoval v rámci ustanovení trestného poriadku a trestného zákona v primeranej lehote pri rozhodovaní o návrhu na prepustenie mojej osoby z väzby. Ak aj následne o podaní návrhu na prepustenie z väzby (v poradí 3ťom) rozhodoval, vždy sa odkázal na skoršie rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, bez toho aby skúmal trvanie dôvodov väzby, resp. možnosti nahradenia väzby iným inštitútom. Takýmto konaním prvoinštančného súdu boli porušené moje práva a to najmä právo na spravodlivý proces a zároveň právo na rozhodnutie v primeranej lehote (o návrhu na prepustenie z väzby).

V súhrne vzhľadom na vyššie uvedené konštatujem, že napádaný rozsudok obsahuje viacero nelogických záverov súdu, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a sú len domnienkami súdu. Hodnotiac dôkazy jednotlivo ako aj vo vzájomnej súvislosti nepreukazujú to, že by som mal skutky spáchať tak ako je uvedené v napádanom rozsudku a že skutky sú trestným činom. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že absentuje subjektívna stránka trestného činu podvodu a vzhľadom na jej absenciu nemôžem byť súdom odsúdený za spáchanie podvodu, keďže v každom jednom prípade ide o občiansko-závazkový vzťah. Trestnoprávnu zodpovednosť možno vyvodzovať s prihliadnutím na zásadu ultima ratio, pričom okrem jedného „údajne poškodeného“ nikdy voči mne nepodali žalobu o zaplatenie na príslušný civilný súd. Z odkazom na vyššie odôvodnenie podaného odvolania sa logicky nestotožňujem ani s kvalifikáciou trestného činu a s uloženým podmieneným trestnom odňatia slobody ako ani neprimeraným a likvidačným peňažným trestnom spolu s náhradným trestnom odňatia slobody. III.

Vzhľadom na vyššie uvedené žiadam, aby Odvolací súd podľa § 321 a nasl. Trestného poriadku zrušil Rozsudok Okresného súdu Prievidza v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T/95/2022 a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie alternatívne

aby Odvolací súd podľa § 321 a nasl. Trestného poriadku zrušil Rozsudok Okresného súdu Prievidza v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T/95/2022 a sám rozhodol.“

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor, ktorý uviedol nasledovné (citácie):

„Z výpovedí jednotlivých poškodených - záujemcov o kúpu vozidla, v zásade zhodne vyplýva, že potom čo títo prejavili záujem o sprostredkovanie kúpy motorového vozidla obžalovaným, ich tento ubezpečoval, že im na dražbe v zahraničí cez spol. ADESA zakúpi motorové vozidlo podľa ich výberu, zasielal im rôzne ponuky vozidiel, na dražbe ktorých sa podľa jeho slov mohli zúčastniť a keď si z týchto niektoré vozidlo vybrali, tak ich požiadal, aby mu na ním určené číslo účtu zaslali finančné prostriedky v dohodnutej výške, resp. aby mu ich vyplatili v hotovosti. Uvedené od nich požadoval s tvrdením, že aby sa mohli na dražbe zúčastniť, tak musia byť peniaze už na dražobnom účte spoločnosti a hneď po výhre v dražbe si ich spoločnosť stiahne (teda od nich klamlivým tvrdením vylákal finančné prostriedky). Následne im najskôr tvrdil, že sa na dražbe predmetného vozidla zúčastnili a že túto dokonca vyhrali, po čom im však začal uvádzať rôzne dôvody, ktoré podľa neho bránili tomu, aby im bolo predmetné vozidlo odovzdané a keď po určitom čase poškodení uviedli, že na predmetné vozidlo už čakať nebudú, chcú od zmluvy s ním odstúpiť a požiadali ho o vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov, tak im tieto z rôznych ním uvádzaných dôvodov doposiaľ nevrátil.

V prípade ďalších poškodených títo vypovedali, že obžalovaný ich oslovil s ponukou investovania do jeho podnikania, spočívajúcou vtom, že nimi poskytnuté finančné prostriedky bude on používať na nákup motorových vozidiel pre tretie osoby a z výnosov z týchto obchodov im bude vyplácať odmenu. Následne ale obžalovaný dohodnuté odmeny riadne nevyplácal a keď ho poškodení požiadali o vrátenie peňazí, tak im tieto z rôznych ním uvádzaných dôvodov doposiaľ nevrátil.

Pravdivosť tvrdení poškodených o prísľube obžalovaného zabezpečiť im kúpu vozidiel, resp. investovať a zhodnotiť ich finančné prostriedky, je preukázaná aj zabezpečenými záznamami z komunikácie medzi nimi a obvineným. Z tejto komunikácie je okrem uvedeného zrejme aj to, že obžalovaný si za týmto účelom vyžiadal od poškodených ich finančné prostriedky a títo mu ich zaslali, čo následne potvrdzujú aj výpisy z účtov obžalovaného a potvrdenia o platbách doložené poškodenými. Z komunikácie taktiež vyplýva, že po získaní finančných prostriedkov od poškodených, ich obžalovaný zavádza ohľadne zakúpenia a dodania vozidla, opakovane im uvádza rôzne výhovorky a dôvody, prečo to nie je možné, pričom im zasiela sfaľšované potvrdenia či už o uskutočnenej dražbe vozidla, alebo o jeho prevoze na Slovensko. Keď sa poškodení domáhajú vrátenia peňazí, opätovne sa vyhovára prečo to nie je možné, napr. že peniaze sú blokované na dražobnom účte a pod., zasiela im sfaľšované potvrdenia o platbách, ktorými preukazoval zaslanie finančných prostriedkov na účty poškodených, čo sa nezakladalo na pravde, resp. si bol obvinený vedomý, že z dôvodu nedostatku prostriedkov na účte tieto prevody nebudú zrealizované. Niektorým poškodeným zaslal taktiež nepravdivé potvrdenie o stave jeho účtu, kde klamlivo deklaroval, že disponuje väčším obnosom finančných prostriedkov, čím sa snažil preukázať svoju majetnosť.

Zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru elektrotechnika V. I. A. č. 18/2022 a jeho výpovede vyplýva, že v elektronických zariadeniach zaistených u obžalovaného bolo nájdené veľké množstvo dokumentov potvrdzujúcich vytváranie falošných potvrdení pre poškodených, ako aj vzájomná komunikácia s poškodenými.

Z výpisov z bankových účtov obžalovaného - či už osobných alebo firemných je zrejme, že obžalovaný v čase svojho zadržania už nedisponoval finančnými prostriedkami poškodených, a že tieto ihneď po ich obdržaní na účet minul na iný účel, ako deklaroval poškodeným. Napríklad z finančných prostriedkov od poškodeného H. vo výške 10.000 € prijatých dňa 22.07.2020 hneď v ten istý deň zaslal 6.000 € osobe S. T. a v ďalších dňoch vybral hotovosť 2370 €. Z finančných prostriedkov od poškodeného O. (vklad 5000 € dňa 16.12.2020) ihneď vybral hotovosť 3000 € uhradil platby 1000 € F. F. a 400 € W.. Z vkladu 15.000 € zo dňa 15.01.2021 ihneď uhradil sumu 800 € G., 1000 € F., vybral hotovosť 1.400 € a 8.000 €, vykonal ďalšie platby za platby výlet 546 € a 733 €, 573 € poisťovni, 594 € na mytrip, 702 € osobe T. B.. Takto by sa dalo pokračovať u všetkých poškodených (čo vyplýva z výpisov z účtov), kde po prijatí platieb od poškodených boli tieto okamžite v ten istý deň, prípadne v nasledujúcich dňoch obžalovaným realizované viaceré platby vo vyšších sumách na účty rôznych fyzických osôb, taktiež boli vykonávané výbery vysokej hotovosti a realizované rôzne iné platby rádovo v stovkách eur. Ani v jednom prípade nebolo zistené, že by obžalovaný poslal finančné prostriedky od poškodených spol. ADESA, alebo inej dražobnej spoločnosti, za účelom kúpy, resp. dražby motorového vozidla pre poškodených, alebo inej osoby, ak sa jednalo o tzv. investície poškodených.

Nakoľko celkové sumy kreditných a debetných položiek za jednotlivé mesiace sú skoro vyrovnané, je zrejme, že obžalovaný nefinancoval svoje potreby z úspor, ale z peňazí od nových poškodených, čím si vytvoril tzv., pyramidovú schému fungovania.

Zo zabezpečenej právnej pomoci spočívajúcej vo vylúčení oprávnenej osoby za spol. ADESA a doložených listín vyplýva, že obžalovaný sa prostredníctvom svojich obchodných spoločností (spol. ADESA neobchodovala s fyzickými osobami) zúčastnil len dvoch úspešných dražieb, aj to pre iné osoby,

ako sú poškodení v tomto trestnom konaní (vozidlá Audi A4 Avant, ref. Č. 573 9776 a Seat LEON, ref. Č. 570 4300). Ďalej sa obžalovaný zúčastnil ešte dvoch aukcií, kde dražbu aj vyhral, zaplatil dopravný poplatok, ale následne nezaplatil za vozidlá a aukcie boli zrušené (vozidlá Land Rover , ref. Č. 587 1528 a Audi A4 Avant, ref. Č. XXX XXXX) a 1 vozidlo (AUDI SQ7, ref. Č.587 2717) vydražil, ale nič nezaplatil, preto bola kúpa zrušená.

Potvrdenia o týchto dražbách následne obžalovaný upravoval a falšoval a zasielal ich poškodeným (pošk. O., potvrdenie na Audi A4, ref. Č. 573 9776, Pošk. P. G., potvrdenie Land Rover, ref. Č. 587 1528, pošk. H., pošk. B. a pošk. O., potvrdenie na Audi A4 Avant, ref. Č. XXX XXXX, pošk. Q., potvrdenie na AUDI SQ7, ref. Č.587 2717).

Skutočnosť, že obžalovaný falšoval potvrdenia od spol. ADESA o vydražení vozidiel, prípadne ich odoslaní a taktiež falšoval výpisy z účtov a potvrdenia či už o platbách spol. ADESA alebo o vrátení finančných prostriedkov poškodeným vyplýva okrem samotných listinných dôkazov (viaceré potvrdenia na rôzne vozidlá s rovnakým referenčným číslom, prípadne rovnaké potvrdenie z banky s rôznou sumou) aj zo znaleckého posudku č. 18/2022 a výsluchu znalca V. I. A..

Pokiaľ obžalovaný tvrdí, že peniaze poškodených poslal na dražobné účty spol. ADESA, kde sú doteraz, toto jeho tvrdenie je vyvrátené výpismi z jeho účtov, kde nefiguruje ani jediný prípad, že by obžalovaný obdržané peniaze od poškodených zaslal na účet nejakej dražobnej spoločnosti a výpoveďou oprávnenej osoby za spol. ADESA, ktorý uviedol, že obžalovaný vydražil a zaplatil len dve motorové vozidlá a ďalšie tri síce vydražil, ale nezaplatil.

Vzhľadom na uvedené navrhujem podané, odvolanie zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku.“

Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, avšak pri splnení všetkých zákonných podmienok uvedených v ustanoveniach § 293 ods. 5, ods. 6, ods. 7 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“), s tým, že obžalovaný aj písomne požiadaval odvolací súd, aby bolo verejné zasadnutie vykonané v jeho neprítomnosti za prítomnosti jeho obhajcu. Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného A. B. prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por., ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť, zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vrátiť vec prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, resp. aby odvolací súd sám rozhodol.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z odvolania a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o preukázaní viny obžalovaného A. B. zo spáchania skutkov uvedených v napadnutom rozsudku okresného súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaný teda namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Obžalovaný bol názoru, že na základe vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by sa voči poškodeným úmyselne dopustil zločinu podvodu, súd sa nesprávne stotožnil iba s pohľadom poškodených a nevzal do úvahy ostatné skutočnosti na základe čoho nesprávne rozhodol a uznal vinu obžalovaného tak, ako je mu kladené za vinu zo strany prokuratúry.

V súvislosti s odvolaním obžalovaného A. B. namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu

jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav vecí nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy preukázali vinu obžalovaného A. B.. Podstata obrany obžalovaného B. v dôvodoch odvolania spočívala v jeho tvrdení, podľa ktorého nebolo preukázané, že by mal úmysel dopustiť sa voči poškodeným zločinu podvodu, v konaní nebola preukázaná subjektívna stránka trestného činu podvodu, súd sa v rámci dokazovania stotožnil iba s výpoveďami svedkov, poškodení mu vždy poskytli ich finančné prostriedky na kúpu motorových vozidiel alebo investovanie do podnikania prostredníctvom bezhotovostného prevodu. Ďalej namietal, že súd mal skúmať, či ide o zaplatenie úrokov alebo časti pôžičiek jeho osobou údajným poškodeným, teda či ide o obchodno-záväzkový vzťah, resp. občiansko-záväzkový vzťah. Nie je pravdou, že by údajných poškodených zavádzal a klamal im ohľadom zabezpečenia kúpy motorového vozidla alebo ich uviesť do omylu a inkasovať od nich peniaze hoci vedel, že sľúbené motorové vozidlá nezabezpečí resp. že ich peniaze neinvestuje. Namietal tiež výšku údajnej škody 305.069 eur, nakoľko nie všetci údajní poškodení si voči nemu uplatnili v konaní náhradu škody. Celé trestné konanie je vykonávané orgánmi činnými v trestnom konaní a súd konal zaujato voči jeho osobe. Súd vydal rozsudok, ktorý obsahuje viacero nelogických záverov, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a sú len domnienkami súdu. Nakoľko absentuje úmysel, nemôže byť odsúdený za spáchanie trestného činu podvodu. Tiež namietal trest, ktorý považuje za neprimerane prísny.

Podľa názoru odvolacieho súdu odvolacie námietky obžalovaného nemajú žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko okresný súd správne vyslovil vinu obžalovaného zo žalovaného zločinu podvodu, nakoľko na základe výsledkov vykonaného dokazovania, predovšetkým samotných výpovedí poškodených, výpovedí svedkov, znaleckého dokazovania, listinných dôkazov mal súd preukázané, že obžalovaný požadoval od poškodených finančné prostriedky – klamlivým tvrdením od nich vylákal finančné prostriedky za účelom kúpy motorového vozidla (u poškodených – G. H., F. L., N. O., P. Q., N. S., N. Q., P. B., P. O., O. U.) tvrdil, že aby sa mohol na dražbe motorových vozidiel zúčastniť musia byť peniaze na dražobnom účte spoločnosti a spoločnosť si ich po dražbe stiahne a ďalších poškodených (R. P., P. G., F. K., P. I., P. P., R. J.) oslovil s ponukou investovania do jeho podnikania a z výnosov z obchodov im bude vyplácať odmenu, teda prevzal od jednotlivých poškodených finančné prostriedky na kúpu motorového vozidla, resp. na to, že finančné prostriedky investuje a tieto im následne aj s príslušným výnosom vráti, pričom už v tom čase obžalovaný vedel a poškodených uvádzal do omylu a inkasoval od nich peniaze napriek tomu, že im sľúbené motorové vozidlá nezabezpečí, resp. zapožičané peniaze neinvestuje a že všetky tieto finančné prostriedky použije na iný účel (poistky, leasingy, pôžičky, nákupy, dovolenky a iné osobné potreby) a napriek tomu, že ho poškodení žiadali o vrátenie peňazí tie im doposiaľ nevrátil, v dôsledku takého podvodného konania obžalovaného vznikla poškodeným celková škoda vo výške 305.069 eur, teda prevyšujúcej sumu 250.000 eur, teda značná škoda, pričom počet poškodených bol 15 (viacero osôb). Zo záverov znaleckého dokazovania znalca z odboru elektrotechnika bolo preukázané, že u obžalovaného bolo nájdené veľké množstvo dokumentov preukazujúcich vytváranie falošných potvrdení o dražbách pre poškodených (poškodení O., G., H., B., Q.) ako aj vzájomná komunikácia medzi obžalovaným a poškodenými. Z výpisov z účtov

obžalovaného bolo preukázané, že na nich nemal finančné prostriedky od poškodených, nakoľko tieto minul ihneď po ich obdržaní od poškodených na jeho účet a minul ich na iný ako dohodnutý účel, pričom nebolo preukázané, že by tieto finančné prostriedky poslal spol. ADESA alebo inej dražobnej spoločnosti tak, ako to poškodeným sľúbil. Okresný súd správne po vykonanom rozsiahlom dokazovaní, že konanie obžalovaného bolo dlhodobé, premyslené a cielené uvádzanie do omylu poškodených a to s cieľom získať finančné prostriedky pre svoju osobnú potrebu, obžalovaný si tak vytvoril pyramidovú schému, kde starších veriteľov vyplácal z prostriedkov získaných od novších poškodených, pričom mu bolo jednoznačne zrejmé, že sľúbený tovar im nikdy nedodá, resp. zapožičané peniaze nevráti, pričom sa o uvedené ani len nesnažil, pričom z vykonaného dokazovania je preukázané, že napriek inkasovaniu finančných prostriedkov od poškodených sa reálne ani nepokúšal im motorové vozidlá zakúpiť a zabezpečiť, resp. finančné prostriedky získané pod zámienkou investície nikdy nepoužil na určený účel. Tvrdenie obžalovaného o tom, že peniaze poškodených mal poslať na dražobné účty spoločnosti ADESA bolo vyvrátené výpismi z jeho účtov, kde nefiguruje ani jediný prípad, že by obžalovaný obdržané peniaze od poškodených zaslal na účet nejakej dražobnej spoločnosti a výpoveďou oprávnenej osoby za spoločnosť ADESA, ktorý uviedol, že obžalovaný úspešne vydražil a zaplatil len dve motorové vozidlá (avšak pre iné osoby ako sú poškodení) a ďalšie tri síce vydražil, ale nezaplatil, preto bola kúpa zrušená.

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že okresným súdom bolo správne ustálené, že obžalovaný sa v danej veci dopustil pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods.1, ods.3 písm. a), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák.. Odvolací súd mal vinu obžalovaného A. B. jednoznačne za preukázanú v prípade skutku právne kvalifikovaného ako zločin podvodu, kde odvolací súd v zhode s okresným súdom mal za dostatočne preukázané, akým spôsobom obžalovaný svojim konaním úmyselne na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol poškodených do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, na viacerých osobách.

Z vyššie uvedeného je odvolací súd toho názoru, že skutkové zistenia okresného súdu majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vysporiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel ku konkrétnym záverom, vyvodenia ktorých sa domáhal obžalovaný A. B. v dôvodoch svojho odvolania. Preto odvolací súd z uvedených dôvodov nezistil skutočnosti, ktoré by mohli viesť k odôvodnenému záveru o porušení ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, teda odvolací súd nezistil vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Pokiaľ ide o primeranosť a zákonnosť podmieneného trestu odňatia slobody obžalovanému, považuje odvolací súd uložený podmienený trest s probačným dohľadom vo výmere 3 (tri) roky, s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou v trvaní 4 (štyri) roky, zároveň uložený peňažný trest vo výške 20.000 (dvadsaťtisíc) eur a náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky ako aj povinnosť nahradiť poškodeným škodu podľa svojich možností a schopností, za primeraný a zákonný. Na základe preskúmania veci ani odvolací súd nezistil, že by okolnosti, z ktorých okresný súd vychádzal pri ukladaní trestu obžalovanému nemali oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Obžalovaný nemá záznam v registri trestov. Nakoľko odvolanie bolo podané iba zo strany obžalovaného, nemohol odvolací súd rozhodnúť inak a uložiť obžalovanému prísnejší trest v zmysle zásady zákazu zmeny k horšiemu (zákaz reformatio in peius). Okresný súd podľa odvolacieho súdu zohľadnil pri uložení tohto druhu trestu, a to podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom s primeranou skúšobnou dobou a povinnosťou nahradiť škodu poškodeným ako aj výšku peňažného trestu to, že doposiaľ nebol obžalovaný právoplatne odsúdený za trestný čin.

Z tohto dôvodu odvolací súd dodáva, že okresný súd sa správne vysporiadal v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. so všetkými okolnosťami prejednávanej trestnej veci, keď sa zaoberal aj osobou obžalovaného a jeho sklonmi k páchaniu totožnej trestnej činnosti ako aj skutočnosťou za akých okolností obžalovaný spáchal predmetný trestný čin, za čo v konečnom dôsledku správne ukladal podmienený trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák. (sadzba 2 až 8 rokov). Na základe uvedeného preto odvolací súd dospel k záveru, že trest uložený obžalovanému

okresným súdom napadnutým rozsudkom v danom prípade nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Na podklade odvolania obžalovaného odvolací súd skúmal tiež správnosť výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní obžalovaného nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.